

27.03.2024.

Motoklubs “Kalsnava MB” - TAD un TAGAD

Latvijas Motosporta federācijas (LaMSF) simtgades jubilejā uzzināsim, kā šo gadu laikā ir izmainījies ilggadīgais LaMSF biedrs - motoklubs “Kalsnava MB”.

Kluba dibināja divi tā galvenie vadītāji, tā laika motosportisti, enduro braucēji Mārtiņš Jakovičs un Jānis Lungevičs. Kluba pirmsākumos galvenokārt vadīja un tā sportistus trenēja Mārtiņš Jakovičs, bet pēc Padomju Savienības sabrukuma līdz pat šodienai kluba vadītājs ir Jānis Lungevičs.

Motoklubs „Kalsnava” tika dibināts 1981. gadā. 1987. gadā to pārdēvēja par motokluba „Madonas PS”. Pēc tam Jānis Lungevičs 1990. gadu sākumā atjaunoja “Kalsnva MB”.

Mārtiņš Jakovičs pastāstīja, ka kluba pirmsākumos tā vadītāji varēja sportistiem nodrošināt tehnikas iegādi un citas nepieciešamās lietas. “Sākumā, protams, tas viss nebija tik vienkārši, jo tehnikas iegāde bija sarežģīta. Bija jāiepērk lietota tehnika no citiem klubiem. Tad, kad sāka uzlaboties sportiskie sasniegumi, tikai tad varējām mūsu braucējiem iegādāties jaunus motociklus. Mums tajā laikā bija skaistas telpas. Sportistiem atlika nākt, trenēties un braukt sacensībās. Tajos laikos klubā stāvēja visi motocikli, bija remontdarbnīcas, bija atalgots mehāniķis, kas uzvirpoja un sametināja nepieciešamās detaļas. Tajā laikā ar detaļām bija sarežģītāk, jo daudz kas bija jāizdomā pašiem. Arī šo un to konstruējām no jauna. Tā jau puīši paši gatavoja savus motociklus. Visi kopā darbojās. Tad 90. gados tas viss mainījās. Un tagad jau tas viss ir daudz savādāk. Tagad katrs atsevišķi, tāpat jau sportisti brauc un trenējas, kaut kas jau notiek. Mūsdienās man pietrūkst tā komandas gara, tagad sportisti vairāk individuāli darbojas,” novērojis Mārtiņš Jakovičs.

Motokluba “Kalsnava MB” un sportistu sasniegumi

Sākotnēji Mārtiņš Jakovičs arī pats trenējās un piedalījās enduro sacīkstēs, bet pēc iegūtās traumas, viņš palika trenera un kluba vadītāja amatā.

Jāņa Lungeviča pirmā pieredze motosportā sākas 1974. gadā, kad viņš sāka piedalīties militarizētajā krosā. Šajā disciplīnā Jānis izcīnīja zelta, sudraba un bronzas medaļas PSRS čempionātā. No 1982. - 1990. gadam Jānis Lungevičs startēja enduro sacensībās Baltijas un Latvijas čempionātos, iegūstot vairākas otrās un trešās vietas.

1989. gadā motoklubs „Kalsnava” izcīnīja čempiona titulu PSRS enduro daudzciņā, Jānis Lungevičs bija viens no trim komandas pārstāvjiem.

Mārtiņš Jakovičs stāsta: “Mūsu klubā tajā laikā bija daudzi un labi motosportisti. Pamatā bijām orientēti uz enduro. Visi sportisti vienmēr tika izlasē. Blakusvāgu braucēji Ojārs Ķaune ar Jāni Vilciņu, neskaitāmas reizes izcīnīja Latvijas čempiona titulus. Raivo Vilciņš brauca lielajā Pasaules kausā enduro un vienmēr bija starp TOP15. 80. gadu beigās viņš bija “Husaberg” braucējs. Arī Jānis Lungevičs bija labs braucējs, bija starp TOP6 sportistiem. Kā klubs, mēs vairākas reizes uzvarējām Latvijas čempionātos enduro, kā arī vienu reizi uzvarējām motokrosā. Bija labi motokrosa braucēji - Andris Apalups, Andris Ķikulis, kurš pievienojās klubam 80. gadu beigās. Bija kvalitatīvs sastāvs un augsti rezultāti.”

Klubā bija daudz jauniešu, kopā 20 sportisti, bet “atsijājās”, kas brauca labāk, tas tika tālāk. Sastāvs bija plašs. “Mūsu klubs ir ilggadīgs. Kādā laika posmā labākā stāvoklī, kādā nedaudz sliktākā. Šajos laikos jau būtiskāka ir tā finansiālā puse. Labākie sportisti meklē sponsorus. Tajā ziņā mums ir sarežģītāk. Madonā nav lielu uzņēmumu, kur varētu nodrošināt milzīgus sponsorus, kā, piemēra, Ventspilī, Rīgā, Liepājā. Tas ir tāds sarežģīts moments motoklubiem mūsdienās. Tagad arī globālā situācija. Tajā laikā par naudu nebija jādomā. 88. gada, 89. gadā visi labākie brauca ar “Hondas” markas motocikliem. Raivo Vilciņš bija rūpnīcas komandā “Husabergā”, Pasaules čempionātos enduro ieguva vietu TOP6. Nodrošinājums bija labs. Sportists varēja pievērsties sportam. Nebija jādomā ar ko, kur braukt un kā aizbraukt,” stāsta Mārtiņš Jakovičs.

Daudzdienas jeb mūsdienās enduro

Daudzdienas bija ļoti populāras. Pasaulē brauca Reinis Rešetniks, viņš ir PSRS laika nopelniem bagāts sporta meistars motokrosā. Viņš brauca arī daudzdienās. “Manas spilgtākās atmiņas ir 1989. gadā, kad es ar Raivo Vilciņu bijām Zviedrijā uz daudzdienām jeb sešu dienu enduro. Viņš bija komandā, es biju līdzī kā tehniskais personāls, strādāju, kā treneris. Tas bija tāds liels notikums. Biju arī uz daudziem Pasaules kausiem, bet tā sauktais “sešdiennieks” bija daudz nopietnāks notikums. Bijām visur kur. Braucām uz Vāciju, Zviedriju, Čehiju, visur, kur notika, tur braucām. Spilgti iespaidi bija PSRS čempionātos. Tur jau ļoti grūti gāja. Sportistiem bija jāiebrauc TOP3. Svarīgs bija labs rezultāts, citādi nevarēja tikt PSRS izlasē. Līdz ar to nevarēja izbraukt no valsts. Noteikumi bija strikti,” stāsta Mārtiņš Jakovičs.

“Kalsnavu MB” gan tajā laikā, gan arī tagad pārstāv pieredzējušais, nopelniem bagātais enduro meistars, LaMSF Enduro komisijas pārstāvis, Eiropas čempionāta žūrijas komisijas pārstāvis Artūrs Robežnieks. “Viņa priekšā cepure nost. Viņš ir viens no tiem, kas tiešām ir leģendārs motosportists. Bija arī citas spilgtas personības, kas ļoti labi brauca. Kvalitatīvs sastāvs. Šodien atceroties, tiešām sasniegumi bija augsti,” saka Mārtiņš Jakovičs.

No 1986. gada Madonā notika Baltijas čempionāts enduro. Enduro tajā laikā notika tikai Baltijas un Latvijas mērogā. Katru gadu Madonā bija sacensības.

Par motokrosu Madonā

Katru ziemu norisinājās ziemas motokross. Madonā sniega vienmēr daudz. Tie bija ļoti populāri. “Varētu teikt, ka pie mums Madonā ieradās uz sacensībām arī pirmie ārzemnieki - zviedri, čehi, somi, vācieši. Motokross Madonā bija ļoti populārs, arī starptautiskā mērogā. 80. gados pie mums Madonā notika viens no Latvijā pirmajiem starptautiskajiem motokrosiem,” atminas Mārtiņš Jakovičs.

Liepājā un Brocēnos motosportistiem maksāja algas. “Mums nebija tik labi apstākļi. Mums nebija profesionālu sportisti. Bija skolnieki, kāds kaut kur strādāja, bet tur bija nodrošināti profesionāli. Mēs centāmies, cik varējām. 90. gadā daudzi arī beidza motosporta karjeru. Visi bija pieraduši, ka viss tika pasniegts. Paši jau iegādāties negribēja, citi nevarēja. Nebija visiem tiks daudz naudas un iespējas. Arī

pieradums darīja savu. Pēc tam jau situācija uzlabojās, viss atgriezās, sāka paši pirkt tehniku un braukt,” saka Mārtiņš Jakovičs.

Ko tagad darāt saistībā ar motosportu?

“Kad vēl Romāns Ērkulis bija dzīvs, Madonā atjaunojām enduro tradīcijas. Taisījām enduro trasi. Tagad to daru kopā ar Romāna dēlu Kasparu Ērkuli. Es gatavoju pārbraucienus. Kaspars ātruma testus. Madonā enduro un motokross joprojām notiek,” teic Mārtiņš Jakovičs.

Kā motoklubs ir attīstījies līdz mūsdienām? Kāds tas ir šodien?

Klubu pārstāv Madonas novada motosportisti. “Tie, kuri vēlas, tie piesakās, mēs iegādājamies licenci un šobrīd nekāda lielā kluba attīstība nav. Mēs kā klubs esam aktīvs, bet tas vairāk nav tāds, kā kādreiz, senākos laikos. Esam ap 20 sportistiem klubā. Ir gan enduro braucēji, gan motokrosa dalībnieki.

Pēc kluba atjaunošanas, Enduro no mūsu kluba startē Kaspars Ērkulis, Artūrs Robežnieks, Valdis Dzērve, Agris Lungevičs, Rihards Dūčis, Ilmārs Mednis, Leons Vigulis.

Motokrosā - Rainers Žuks un Dāvis Ivanovs, kuri bija mūsu labākie braucēji, kā arī vēl vesela virkne citu sportistu, pamatā no Madonas novada - Raitis Cipulis, Arnis Krūmiņš, Raivo Krūmiņš un citi. Mūsu klubā ir demokrātija, kas vēlas, droši var startēt, kas vēlas mainīt klubu, droši to var darīt. Savā laikā brauca Emīls Solovjevs, bet viņš nomainīja klubu. Zem “Kalsnavas” motokluba vārda dažās sacensībās ir startējis arī Lauris Freibergs, šobrīd startē arī blakusvāgu braucēji brāļi Daideri.

Mūsu klubs ir sens. Mārtiņš Jakovičs Padomju laikā bija motokluba “pacēlis” ļoti augstā līmenī. Beidzamajā čempionātā uzvarējām kluba komandas. Mārtiņš gādāja mums tehniku, trenēja, veda uz sacensībām, enduro bija augstā līmenī. PSRS izlasē bija Artūrs Robežnieks, Raivo Vilciņš. Klubam ir vairāk kā 30 gadi,” stāsta Jānis Lungevičs.

Jūsu novēlējums klubam un LaMSF 100

Mārtiņa Jakoviča novēl: “Galvenais ir darboties un strādāt, tad jau rezultāti būs. Vairāk attīstīt komandas garu. Cik apkārt skatos, tad tagad katrs ir par sevi. Tajos laikos vienotība bija daudz stiprāka, kā tagad. Cilvēki motosportā bija daudz vienotāki. Novēlu arī to, lai latviešiem pašiem būtu sava “sešdienu” enduro komanda. Iesākumā kaut kluba līmenī, attīstīt to līdz nacionālam līmenim.”

Jānis Lungevičs: “Novēlu, lai esam vienoti, lai spējam pastāvēt un palīdzēt sportistiem. Lai dzīvo motosports.”

Informāciju sagatavoja Luīze Vīksna (LaMSF preses sekretāre)